

ESBORRALL DE LLUM

(acròstic)

Passeja el teu somriure pels meus llavis

Escriu-me amb la mirada dels teus ulls

Pren-me les fosques lletres del poema

Inventa't llum

Tens el misteri de les hores nostres

Alçades entre un munt de papers tous

Pressento una batalla de tenebres

Entre jo i potser algunes raons fredes

Petites o oblidades ets la lluna

Il·lusionada

Tendresa del meu cor o pleniluni

Antigament immersa en l'alegria

Pensaves lentament altres històries

Estimades o obertes a l'atzar

Poderosa nit de somnis distrets

I enfurismats

Tenies la certesa dels meus mots

A cada mos d'alè que tu vivies

Portal de foc són els teus ulls oberts

Escalfes les raons del breu missatge

Portador silenciós de tots els signes

Internament

Tenyits d'enyorament i recordances

Artèria tremolosa del desig

Presagi universal d'immensitats

Estrella sigil·losa del meu somni

Primera veu amiga en el record

I encara et sento

Transitar dolçament en les nits tristes

Allunyada del tracte més pervers

Passaria la vida o la distància

Escrivint-te poemes en el cel

Promeses infinites d'aventura

Istant de llum

Tallada misteriosa i musical

Antiga companyia que ara enyoro

Però què t'estic dient preciosa estrella

Estadi circular de les mirades

Però què t'estic dient si ara jo sento

Imatge amb pena

Trossos de mi desfets flotant per l'aire

Astutament dispersos per trobar-te

Preparo a cada alè les meves ombres

Endurides pel fum i la ignorància

Perfilo les respostes que m'agraden

Intento ser

Tardana posta lenta d'un roig sol

Amic d'algun poeta o dissident

Parteix-me ja per sempre i no em consolis

Estripa'm la mirada amb la mirada

Predica'm els conceptes que no escolto

I quan jo cregui

Tenir un doll d'aigua clara en el meu cos

Avançaré amb la nit per fer-nos grans

Pintaria l'aire dolç que t'abriga

En una tarda lenta de paraules

Prefereixo veure l'aire i sentir-lo

Independent

Tacat del teu somriure i l'escalfor

Abandonada a tots els teus designis

Proclamo ja per sempre alguns moments

Enlaire a quatre vents els crits de ferro

Prohibeixen les gavines altres veus

I et veig a tu

Trencant la nit per fer-te il·limitada

A l'empar dels meus braços i el destí

Pots ser silenci de les hores negres

Enemiga del cant més dolorós

Presència aletargada que contempla

Intransigent

Tenebres en la nit il·luminada

Amor o somni pedra llum i foc